

ON THE RECORD

‘Ik word constant gevraagd naar mijn vrouwelijke blik, maar niemand vraagt een filmmaker naar zijn mannelijke blik. Alsof hij genderneutraal is.’

Regisseur **Céline Sciamma** in *Der Tagesspiegel*

‘Series zijn een krachtig politiek wapen geworden. Ze kunnen sociale en culturele grenzen verleggen. Want laten we eerlijk zijn: wie leest er nog essays?’

Auteur **Iris Brey** in *Libération*.

‘Brazilië brandt, en wat doen wij? Optreden en dansvoorstellingen maken met abstracte bewegingen. Dat moet anders.’

Choreograaf **Bruno Beltrão** in *The New York Times*

‘Verlegenheid is het breekbare geluid van een orkest dat stemt vlak voor een symfonie. Het is op zich een mooi muziekstuk. En het is te gauw voorbij.’

Muzikant **Nick Cave** op theredhandfiles.com

Natali Broods maakt en speelt *seks(e)n* bij De Koe. Met Peter Van den Eede, Willem de Wolf en Lineke Rijxman verwelkomt ze u op een opening – of erin.

Ook **Johann Wolfgang von Goethe** kuiert rond op die opening.

NATALI BROODS: Hij is er niet meer bij. Zijn roman *Die Wahlverwandtschaften* (in het Nederlands vertaald als *Affiniteiten*) uit 1809 vormt wel het fundament van dit stuk. In dat boek voert hij het echtpaar Eduard en Charlotte op. Zij leven op een prachtig landgoed. Daar vervelen ze zich kapot. Tot Charlotte haar nichtje Ottilie uitnodigt en Eduard zijn schoolvriend Otto inviteert. Ottilie en Eduard worden verliefd, net zoals Charlotte en Otto. Daar verwijst de titel naar. ‘*Wahlverwandtschaft*’ is een begrip uit de chemie en verwijst naar chemische verbindingen tussen stoffen. Het is de perfecte metafoor voor de vier personages.

Maar dit was niet het perfecte verhaal om te enceneren?

BROODS: Als je het boek vandaag leest, sta je ook stil bij de houding van de personages tegenover de natuur. In Goethes tijd werd de natuur als ‘controleerbaar’ beschouwd. Eduard is trots op zijn perfect aangelegde landgoed. Intussen is het duidelijk dat we door die controleerwoede van de mens op een grotendeels vernietigde planeet leven. Het was schokkend om te beseffen dat Goethe op dat punt achterhaald is. Dus lieten we hem los. Op enkele zinnen na. Zoals deze: ‘Gelukkig kan de mens slechts een deel van zijn ongeluk bevatten, alles wat daarboven ligt vernietigt hem of laat hem koud.’

Waarom behielden jullie die zin?

BROODS: Omdat onze voorstelling deels daarover gaat. We voeren vier mensen op die gelukkig proberen te zijn en de

© Koen Broos

NATALI BROODS

Let's talk about sex

Door **ELSVANSTEENBERGHE**

dingen die hen ongelukkig maken, trachten te vatten. Welke dingen? Vrouwenmisbruik, bijvoorbeeld. Daarover breng ik een tekst. Niet als een ‘personage’ maar als een alter-ego van mezelf, zoals we dat vaak doen bij De Koe, waar ik intussen al twintig jaar deel van uitmaak. De anderen wilden die scène schrappen wegens te ernstig, maar ik wil ze erin wegens te belangrijk. (*lacht*)

Tijdens de repetities praatten we ook over identiteit. Wie moet je zijn of worden in deze veranderende wereld vol uitersten? En we babbelden over seks. Er werd veel besproken en zelfs uitgesproken. Evengoed verdiepten we ons in de strijd die homoseksuelen, biseksuelen en transgenders nog steeds op te veel plekken moeten voeren. En de strijd van

NATALI BROODS: ‘*Lachen om wie we zijn, is een van de kerntaken van de kunst.*’

de klimaatjongeren kwam ook ter sprake.

Is de voorstelling klimaatneutraal?

BROODS: We doen ons best. We trekken met zo weinig mogelijk auto's op tournee.

Thuis proberen we zuinig te leven. Weet je, ik ben mama van een zesjarige tweeling. Op dit moment ravotten die twee ergens in de bossen. Zij, mijn geliefde en mijn werk zijn mijn focus in dit leven. Ik tracht een zo goed mogelijke mama, partner en actrice te zijn en zo weinig mogelijk wezens kwaad te doen. Een scène waarin ik dat vertel, zat in het stuk. Maar die is geschrapt.

Welk stuk blijft er over na alle schrapbeurten?

BROODS: Die vraag stel ik mezelf ook. (*lacht*) In de teaser zie je hoe we met flashy tattoos op onze lijven feesten op R.E.M.'s *Its the End of the World as We Know It*. Die scène zit er niet meer in, maar het feestgevoel is er wél nog. Het stuk begint tijdens of in een opening – meer verklap ik niet – waar de vier personages elkaar ontmoeten. En dan... Het wordt grappig, want lachen om wie we zijn, is een van de kerntaken van de kunst. En het wordt confronterend. We werken niet toe naar een ‘orgiastisch’ einde. We sturen de toeschouwers wellicht verwarder naar huis dan ze de zaal betraden. Verwarder, blijer, vrijer en met een missie: lief zijn tijdens het – en voor alle – seksen. ●

seks(e)n van De Koe is tot 7 november te zien in het Kaaitheater te Brussel en reist tot 21 december door Vlaanderen en Nederland. www.kaaitheater.be, www.dekoe.be, www.mugmetdegoudentand.nl